SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 26 AUG. 1937

DAT GAAT WEER NAAR SCHOOL TOE!.....

HET INKTMANNETJE

HOE dikwijls had de onderwijzer al niet gezegd: „Jantje Jantje, inkt dient alléén om er mee te schrijven en niet om er je handen, je gezicht en je schoolschriften zwart mee te maken."

Maar ja, Jantje was een slordig ventje, dat bovendien ook nogal eens eigenzinnig was. Geen wonder dus, dat de waarschuwingen van mijnheer weinig hielpen en zelfs de plaats, waar Jantje zat, onmiddellijk was te herkennen aan de talloze inktmoppen, die er verspreid waren. Met het huiswerk was het al niet veel beter. Jantje schreef zó slordig, dat menige inktdroppel van zijn pen op het papier rolde. En als hij nu zo'n inktvlek nog maar voorzichtig had afgevloeid, maar daarvoor was hij gewoonlijk te haastig en te onverschillig. Het schrift werd dan eenvoudig dichtgeslagen, en jullie kunt dus wel begrijpen, hoe Jantje's huiswerk er dan uitzag!

Zo was het ook vanavond weer geweest. Juist toen hij met z'n werk klaar was, glipte een grote inktdroppel van zijn pen. Fluks sloeg Jantje het schrift dicht en even later stapte hij onbezorgd in zijn bed.

Hij had nog niet lang gelegen, toen het was, alsof hij in de schaduw van het nachtlampje een heel fijn stemmetje hoorde, dat plagerig zong:

„Klodderaar,
Slaap nu maar,
Morgen komt de straf...."

Méér kon Jantje niet verstaan. Hij wist niet, of hij waakte of droomde, en vroeg: „Wie ben je en waarom zing je zo'n naar liedje?"

„Wie ik ben?" klonk het stemmetje weer. „Zie je dan niet, dat ik op de inktklodders lijk, die jij telkens maakt? Wie anders zou ik zijn, dan het inktmannetje, de schrik en de plaaggeest van alle jongens en meisjes!"

Ja, nu zag Jantje het ook! Daar stond een zwart kereltje voor hem, een mannetje met een figuurtje, dat aan een uitgelopen inktmop deed denken. Het mannetje stond Jantje zo'n beetje uit te lachen en vervolgde: „De kinderen te foppen, dat is nu juist mijn grootste pret. Telkens als ze schrijven, ga ik op de punt van hun pen zitten en als ze maar éven niet op me letten, blaas ik een flinke inktdroppel op het papier en bederf ik het werk, dat ze hebben gemaakt. Bij de nette, oplettende kinderen lukt me dat niet altijd, want die jagen me bijtijds weg, als ze me in de gaten krijgen. Trouwens, die zorgen wel, dat hun pen zo schoon is, dat ik er met geen mogelijkheid op kan blijven zitten. Daarom heb ik het grootste plezier bij kinderen zoals jij bent, die kan ik plagen naar hartelust. Vanavond was het ook weer zo. Hoewel je zag, dat ik op je pen zat te loeren op het juiste ogenblik, dat ik mijn streek zou kunnen uithalen. Je liet me gelukkig rustig zitten met als gevolg, dat ik je hele huiswerk bedierf en je morgen daarom niet mee naar het schoolfeest zult mogen gaan. Want ik denk, dat de onderwijzer wel niet erg vriendelijk zal kijken, als hij morgen je klodderwerk ziet."

En terwijl hij dat zei, huppelde het hatelijke zwarte kereltje maar tergend heen en weer.

„Waarom kom je me eigenlijk bezoeken?" vroeg Jantje nijdig.

„Waarom kom je me eigenlijk bezoeken?" vroeg Jantje nijdig.

„Wel, omdat wij inktmannetjes je dankbaar zijn. Want jij bent de grootste klodderaar van heel de klas, en jij zorgt er dus wel voor, dat wij niet uitsterven."

De toon, waarop het mannetje dit zei, was zó spottend, dat Jantje nu echt kwaad werd en hem wilde verjagen. Maar vóór hij nog overeind in bed zat, was het brutale kereltje al verdwenen. En hóé Jantje ook z'n ogen uitwreef, hij kon het niet meer ontdekken. Hij was nu klaar wakker, en toen hij over de woorden van het inktmannetje nadacht, werd hij erg boos op.... zichzelf! „Mijn eigen slordigheid is de schuld van alles," mopperde hij. „En die plaaggeest heeft gelijk; als mijnheer morgen m'n huiswerk ziet, mag ik zeker niet mee naar het schoolfeest."

Jantje overlegde lang, wat te doen, en eindelijk had hij het gevonden. Hij stond 's morgens heel vroeg op en toen hij zijn schrift opsloeg, zag hij daarin een grote inktvlek, die zijn werk onleesbaar maakte, een klodder, die wel het portret van het inktmannetje geleek. En vreemd.... maar het was, alsof die inktmop hem spottend aankeek. Jantje sloeg met één slag het schrift weer dicht en maakte z'n huiswerk keurig netjes over.

Toen hij 's morgens op school kwam en de onderwijzer zijn werk zag, was deze een en al verbazing, zo smetteloos zag het er uit. Mijnheer wilde weten, hoe dat zo ineens kwam, en Jantje vertelde toen van het bezoek en de plagerijen van het inktmannetje. „En nu ben ik kwaad op dat vervelende zwarte kereltje en ik wil niets meer met hem te maken hebben," besloot Jantje.

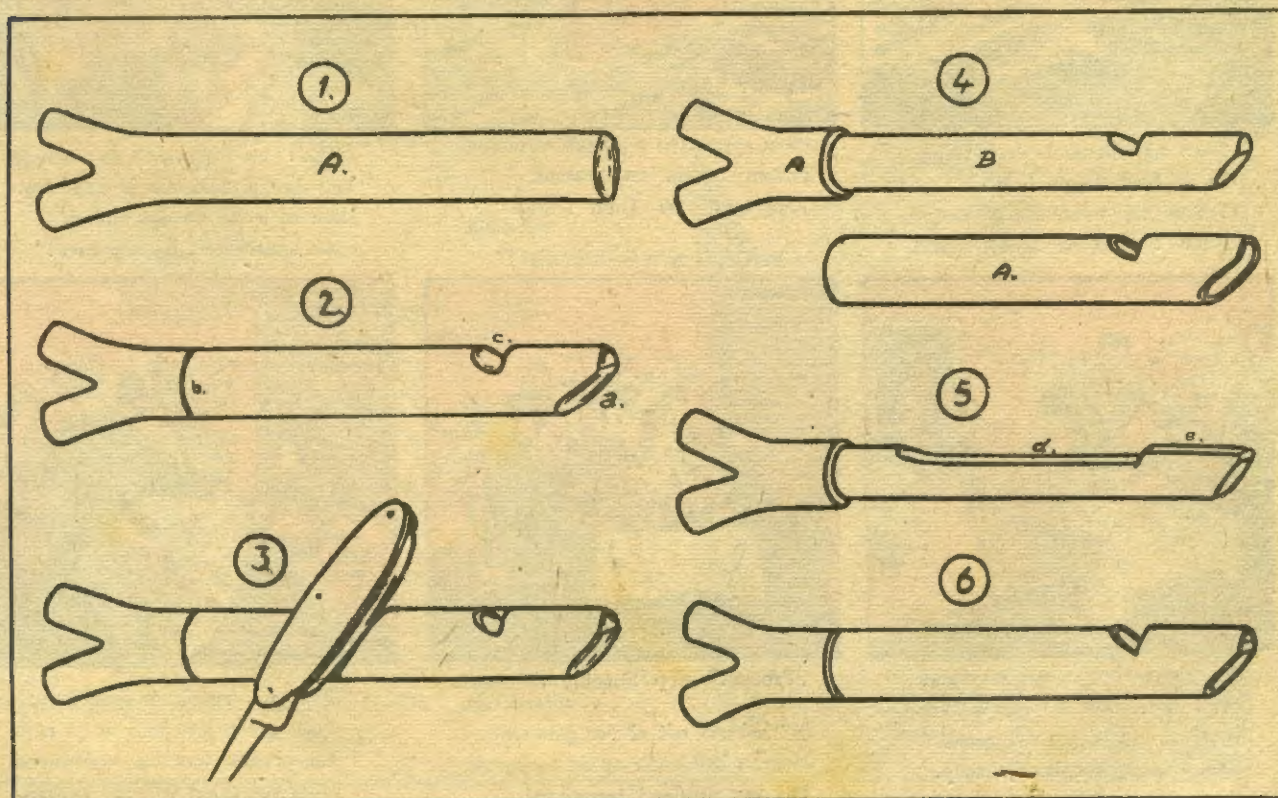
En hij heeft woord gehouden! Het inktmannetje kon Jantje niet meer foppen, en daarom kwam het hem ook maar niet meer bezoeken. Dat was ook maar goed zo.

Ik denk, dat geen enkel kind erg gesteld zal zijn op de bezoeken van het inktmannetje!

WILLY SCHERMELÉ

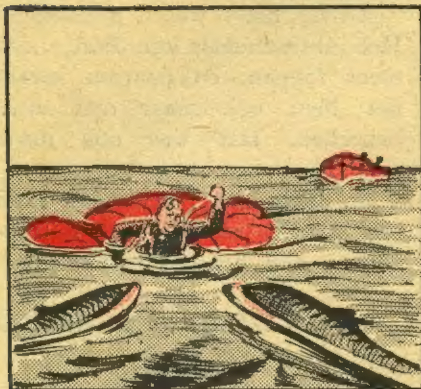
ZELF EEN FLUITJE SNIJDEN

Welke jongen loopt niet graag met een fluitje in z'n zak of aan 'n padvindersriem? Zeker, ze zijn niet duur, maar aan een zèlf gemaakt fluitje wordt doorgaans toch meer waarde gehecht. Het vervaardigen vraagt niet veel tijd. Je zoekt een geschikte tak, waar je 'n stuk afsnijdt in de vorm van 1 A. Dan snij je bij b. de schors zuiver rond in, geef je de inkeping bij c, en snij je 't mondstuk a. Nu komt de bijzonderste bewerking: het af- of loskloppen van de bast (fig. 3) met het heft van het mes, waarop je beide delen van fig. 4 krijgt. Verder afwerken zoals fig. 5 aangeeft en er vervolgens de bast weer overheen schuiven (fig. 6).

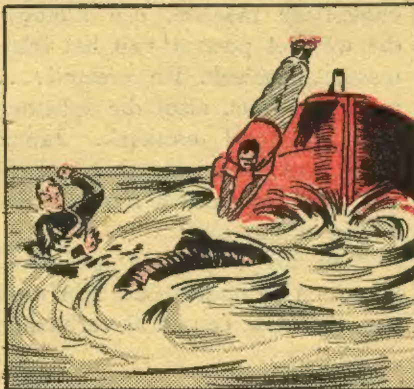

TOM VERDWIJNT SPOORLOOS

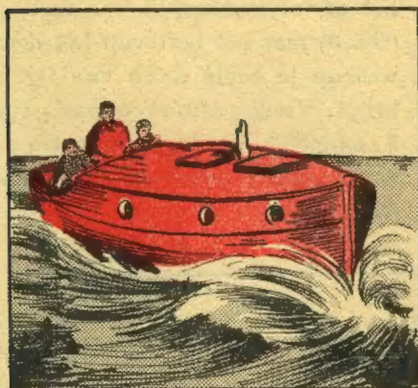
Dieper zakte Bob al zeewaarts,
't Liefst wou hij daar wijd vandaan,
Want de haaien lagen klaar al
Om dat hapje te verslaan.

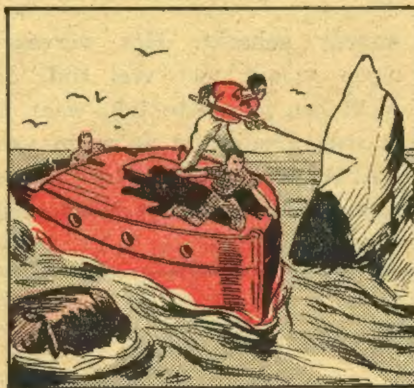
Bob bezat geen enkel wapen,
Maar hij stampte en sloeg zijn best,
Snoekie duikelde in de golven
Midden in 't haaiennest.

Links en rechts gaf hij de monsters
Hier en daar een oplawaai
Tom probeerde met een haakie,
't Spekvet van een dikke haai.

Toen zij allemaal weer veilig
In de boot waren beland,
Tuften zij weer rustig verder
Naar 't gezochte schattenland.

Plots geraakten z' in een stroming
Tussen rotsen en graniet,
„Opgelet !" zei Tom, „want werk'lijk
'n Pretje, is zo'n tochtje niet !"

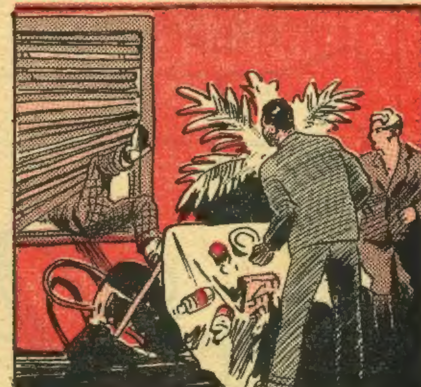
„Kijk !" zei Bob, „da's de machine
Van Jan Kraak, die je daar ziet
Maar al is hij op dat eiland,
Onze kaart heeft hij nog niet !"

Snoekie trof zijn achtervolgers
In 't hotel van Tching-Sa-Woep,
Waar ze net aan tafel zaten
Vóór een lekker bordje soep.

„Proost !" riep Snoekie „'t gaat uitstekend,
W' hebben het al ver gebracht.
Nu een heildronk op de toekomst,
Die ons stralend tegenlacht !"

Tom zat rustig te genieten;
Plots greep iets hem in de nek,
En opeens was hij verdwenen
Door een raam van het vertrek.

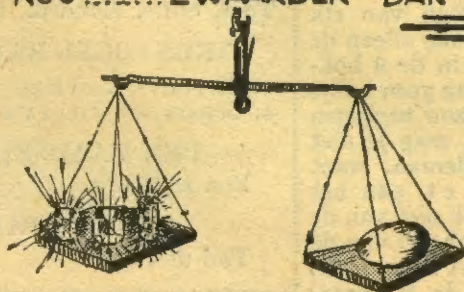

EEN DUUR TUINTJE

JA, HET VAN AANLEG ALLERDUURSTE TUINTJE VAN HEEL DE WERELD MOET JE ZOEKEN IN DE THROGMORTONSTRAAT TE LONDEN. DE GROND VAN DIT BINNENPLAATS-TUINTJE KOSTTE VIJF DUIZEND POND PER VIERKANTE VOET, ZEG MAAR VIJF EN VEERTIG DUIZEND GULDEN PER NEGEN VIERKANTE DECIMETER. ER STAAT EEN MOERBEIBOOM IN, DIE AL BIJNA DRIE EEUWEN OUD IS, WANT HIJ HEEFT DE GROTE BRAND VAN LONDEN OVERLEEFD IN HET JAAR 1666. OP DE ACHTERGROND ZIE JE HEM STAAN.

VIJF MILLIOEN GULDEN, LICHTER DAN 'N KIPPENEI!

OP DEZE WEEGSCHAAL LIGGEN AAN DE ENE KANT DRIE VAN DE GROOTSTE DIAMANTEN DER WERELD, DIE SAMEN VIJF MILLIOEN GULDEN WAARD ZIJN. AAN DE ANDERE KANT IS EEN KIPPENEI GELEGD EN DAT EI WEEGT NOG.......ZWAARDER DAN DIE DRIE KOSTBAARHEDEN!

WIE MERKT ER WAT OP AAN DEZE TOREN?

DIT IS DE OUDE ST. JACOBSTOREN TE WINTERSWIJK. WIE ZIET ER ONMIDDELLIJK, DAT HIJ AAN ELKE KANT TWEE KLOKKEN HEEFT? BIJ GELEGENHEID VAN HET HUWELIJK VAN PRINSES JULIANA MET PRINS BERNHARD HEEFT DE TOREN NIEUWE KLOKKEN GEKREGEN, DIE 'S AVONDS VERLICHT WORDEN. MAAR.....MEN HEEFT DE OUDE KLOKKEN, DE ONDERSTE, NIET WEGGEHAALD.

BONT ALLERLEI

Kun je met 'n radijs 'n bord opheffen?

JULLIE kennen allemaal het trucje om b.v. met een stukje leer een steen op te tillen. Dezelfde proef kun je nemen met een radijsje en een bord. Je snijdt de punt van de radijs af, maar je doet het een beetje bolvormig, zó, dat de oppervlakte naar binnen toe gebogen is.

Je drukt de radijs tegen het bord aan en wrijft eens flink. (Het is niet nodig de radijs nat te maken.) De oppervlakte drukt zich weldra zo stevig tegen 't bord aan, dat je dit gemakkelijk kunt optillen, als je de radijs bij 't steeltje houdt.

Maar doe 't experiment maar liefst boven de tafel, want het bord mocht eens vallen!!

En dan loop i k groot gevaar een hartig briefje te krijgen van moeder!

Even lachen

Moeder kijkt den kleinen Hein streng aan en zegt: „Heintje, ik had een gebakje laten liggen op tafel en nou ziet moeder het niet meer!"

„Ik heb het weggestopt, moeke," zegt de kleine man.

„Waar, kleine deugniet?" vraagt moeke.

Kleine Hein wijst ernstig op zijn maag en zegt doodleuk: „Hier, moeke!"

Jantje staat vlak vóór grootmoeder en kijkt haar vragend aan:

„Wat is er, Jantje?" vraagt grootmoeder.

„Ik ben heel braaf geweest," zegt Jantje, „de hele week! U vertrouwt me toch, grootmoeder?"

„Zeker, kleine man," lacht grootmoeder.

„Maar waarom," vraagt Jantje olijk, „hebt u de jampot weggesloten, grootmoeder?"

Onze kruiswoordpuzzle

EEN vierkant met negen hokjes en in ieder hokje 'n letter. Wat je nu moet doen? Het volgende:

Negen woorden vormen van elk vier letters. Maar je mag alleen de letters gebruiken die in de 9 hokjes staan en.... je mag geen hokje overspringen. Als je zou beginnen met de letter R. b.v. mag je niet naar de E gaan onderaan, want dat hokje grenst n i e t aan het hokje links boven. Ook niet van de R naar de P. b.v. Maar wél van de R naar de A, van de A naar de M, en van de M. naar de P, waardoor je het eerste woordtje hebt: Ramp.

Betekenis der woorden:

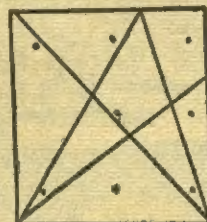
1. Ramp.
2. Voertuig. Thans electrisch, vroeger: paarde....
3. Deel van het lichaam.
4. Stemgeluid.
5. Hoort bij den schoorsteenveger.
6. Drank.
7. Iemand die laf is heeft dit niet.
8. Hetzelfde als 't vorige, maar de 3e en 4e ruilen hun plaats.
9. Een brave jongen.... wat moeder hem zegt.

Oplossingen vorig nummer

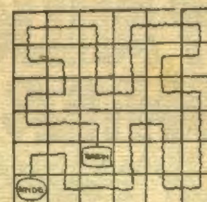
HET FLESSEN-MEISJE

ACHT-PUNTEN-PUZZLE

JONGENS- EN MEISJESNAMEN

De namen waren: Anna, Bob, Leona, Karel, Dina, Maria, Frits, Toos, Sofie, Hendrik, Rita.

TREKVOGEL-RAADSEL

1. Kroon - 2. Vlieg. - 3. Vat - 4. Schaar — O o i e v a a r.

EEN RAADSELTJE

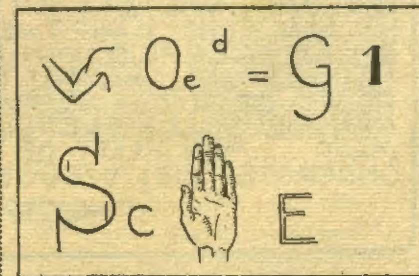
Een schaduw.

RAADSELRIJM

Pad-de-stoel.

Rebus

HIER vinden jullie een spreuk, bestaande uit vier woorden. Elk woord wordt voorgesteld door een tekening met of zonder letters.

RUITERTJES

Op een wilde mustang
Maakt Wim hier een rit.
„Houd je vast !" zegt hij tot Tom,
Die er ook op zit.

„Want al is dit paardje
Goed met mij vertrouwd,
Als hij zo gaat steigeren,
Word je toch benauwd.

Voor ons ligt de steppe,
Achter ons het woud.
Een Indiaan vervolgt ons,
'k Hoop dat 't paard het houdt !"

Op die wilde mustang
Zie je Wim en Tom.
Moeder roept, maar neen hoor,
Niemand kijkt er om.

Midden in de prairie
Sta je maar niet stil
Stel je voor, een vijand soms,
Die graag schieten wil.

Moeder zegt: „Wel, jongens,
Kijk toch even om.
Als je dit laat lopen, Wim,
Ben je vrees'lijk dom."

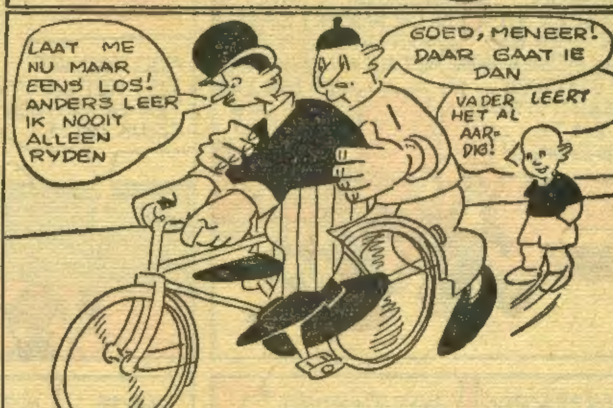
Moes die brengt twee taartjes.
Nou, wie dat niet wil....
En toen stond dan ook het ros
In een oogwenk stil !

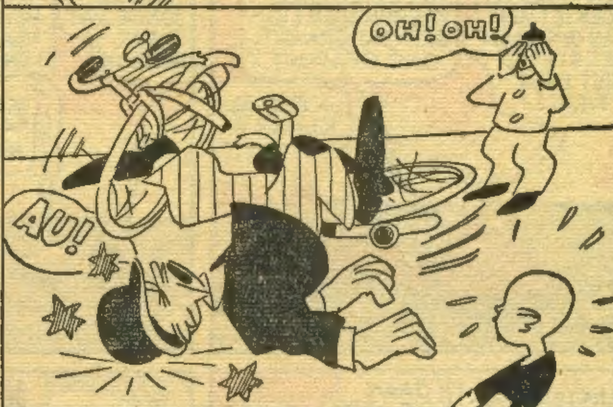
„Voor een taartje, moeder,
Móéten wij wel staan.
Daarvoor vrezen wij zelfs niet
'n Echten Indiaan !"

Na zo'n angstig ritje
Door het wilde West,
Smaakt de dappere ruiters
't Snoepje opperbest.

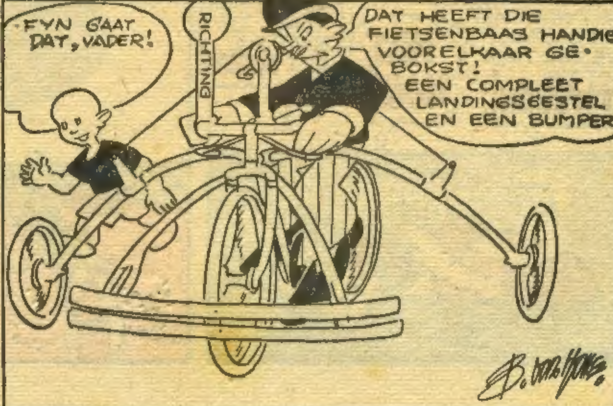
Willy Schermelé

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

EEN LASTIG GEVAL OPGELOST.

